

ВЪТРЕШНИ ПРАВИЛА НА СЪВЕТА НА БЮРАТА

Преамбюл

(1) Като взеха предвид разпоредбите на Препоръка №5 от 1949 година на Работната група по автомобилен транспорт на Комитета по сухопътен транспорт към Икономическата комисия за Европа на ООН, изпратена на Правителствата на държавите членки, с която ги приканват да изискат застрахователите, които покриват риска по застраховка “Гражданска отговорност” във връзка с използването на моторни превозни средства да сключат споразумения за въвеждане на унифицирани и практични клаузи, които да дадат възможност на водачите да бъдат добре защитени при влизането в страни, в които застраховката срещу такива рискове е задължителна.

(2) Като взеха предвид, че съгласно тази препоръка въвеждането на унифициран застрахователен документ ще бъде най-добрият начин за постигане на тази цел, като се посочват и основните принципи за сключване на споразумения между застрахователите в различните държави.

(3) Като взеха предвид Споразумението между Бюрата, което беше прието през ноември 1951 година от представители на застрахователи в държави, които по това време, са подкрепили препоръката, и което създава основата на отношенията между тези застрахователи.

(4) Като взеха предвид, че:

(а) целта на системата, известна като системата “Зелена карта”, е да се подпомогне международното движение на превозни средства, като се предостави възможност застраховката гражданска отговорност във връзка с използването на превозни средства да изпълни изискванията, установени в посетената държава и в случай на произшествия да се гарантира обезщетяване на увредените лица съгласно националното законодателство и правила в тази държава;

(б) Картата за международна автомобилна застраховка (“Зелена карта”), която е официално призната от правителствата на държавите, които са приели препоръката на ООН, е доказателство във всяка една държава за наличието на

задължителната застраховка гражданска отговорност при използването на превозните средства, описана в нея;

(в) Във всяка участваща държава е било създадено и официално утвърдено национално бюро, за да осигури двойна гаранция пред:

- своето правителство, че чуждестранният застраховател ще спазва приложимия закон в тази държава и увредените лица ще бъдат обезщетени в рамките на тези лимити;

- бюрото в посетената държава относно задължението на застрахователя – член по отношение на застрахователното покритие на гражданската отговорност във връзка с използването на моторното превозно средство, участвало в произшествие.

(г) в резултат на този двоен мандат, който няма за цел реализиране на печалба, всяко бюро трябва да има своя собствена независима финансова структура, основаваща се на съвместната отговорност на застрахователите, имащи право да сключват задължителна застраховка гражданска отговорност във връзка с използването на превозни средства на техния национален пазар, което да позволи на бюрото да изпълни задълженията, възникващи от споразуменията между него и другите бюра.

(5) Като взеха предвид, че:

(а) някои държави, с цел по-нататъшно улесняване на международния автомобилен транспорт, премахнаха проверката за наличие на „Зелена карта“ на техните граници по силата на споразумения, подписани между съответните бюра, основаващи се главно на регистрацията на моторните превозни средства;

(б) с Директива от 24 април 1972 година Съветът на Европейските общности предложи на бюрата на държавите членки подписването на такова споразумение, тогава известно като Допълнителното споразумение между бюрата от 16 октомври 1972 година.

(в) последващи споразумения, основани на същите принципи, дадоха възможност на бюро от други държави да станат членове; тези споразумения бяха обединени в един документ, подписан на 15 март 1991 година и наричан Многостранен гаранционен договор.

(б) Като взеха предвид, че сега е желателно да се обединят всички разпоредби, уреждащи отношенията между бюрата в един документ, Съветът на Бюрата, на своята Генерална асамблея, проведена в Ретимно /Крит/ на 30 май 2002 година, прие тези Вътрешни правила.

(7) Като взеха в предвид, че на 29 май 2008 г. Генералната Асамблея в Лисабон (Португалия) ратифицира промените в сегашните Вътрешни правила, свързани основно с прилагането на 5-та Моторна застрахователна директива (Директива 2005/14/ЕС от 11 май 2005).

РАЗДЕЛ I

ОБЩИ ПРАВИЛА (задължителни разпоредби)

Член 1

Цел

Целта на тези Вътрешни правила е да уредят взаимоотношенията между Националните застрахователни бюро като по този начин се приложи Препоръка №5 от 25 януари 1949 година на Работната група по автомобилен транспорт на Комитета по сухопътен транспорт към Икономическата комисия за Европа на ООН, заменена от Анекс 2 на Консолидираната резолюция за подпомагането на пътния транспорт (R.E. 4), приета от Комитета по сухопътен транспорт на неговото 66-то заседание, проведено от 17 до 19 февруари 2004, в действащата ѝ редакция (наричана по-долу Препоръка №5).

Член 2

Дефиниции

За целите на тези Вътрешни правила, следните думи и изрази ще имат посоченото по-долу значение:

1. **Национално застрахователно бюро (по-долу наричано “Бюро”):** означава професионална организация, която е член на Съвета на Бюрата, учредена в съответната държава съгласно Препоръка №5;

2. **Застраховател:** означава лице, което има право да осъществява дейност по сключване на задължителната застраховка гражданска отговорност във връзка с ползването на превозни средства;

3. **Член:** означава застраховател, който е член на Бюро;

4. **Кореспондент:** означава застраховател или друго лице, определено от един или повече застрахователи с одобрението на бюро в държавата, в която лицето е установено, с оглед на това да се обработват и уреждат претенции, възникващи от произшествия с участието на превозни средства, за които застрахователя/застрахователите са издали застрахователна полица и които са възникнали в съответната държава;

5. **Превозно средство:** означава всяко моторно превозно средство за движение по суша, задвижвано от механичен двигател, което не се движи по релси, както и ремаркета, независимо дали са свързани или не с моторното превозно средство, но само в случай, че моторното превозно средство или ремаркетото подлежат на задължителна застраховка гражданска отговорност в държавата, в която се ползват;

6. **Произшествие:** означава събитие, което е причинило имуществени или неимуществени вреди, които съгласно законодателството на държавата, в която е настъпило, могат да попаднат в рамките на покритието на задължителната застраховка гражданска отговорност във връзка с ползването на превозни средства;

7. **Увредено лице:** означава всяко лице, което има право да претендира обезщетение за имуществени или неимуществени вреди, причинени от превозно средство;

8. **Претенция:** означава една или няколко искания за обезщетение от увредено лице, произтичащи от едно и също произшествие;

9. **Застрахователна полица:** означава договор за задължителна застраховка, сключен от член и покриващ гражданска отговорност във връзка с ползването на превозни средства;

10. **Застрахован:** означава лице, чиято отговорност към трети лица е покрита от застрахователна полица;

11. **Зелена карта:** означава международен сертификат за автомобилна застраховка гражданска отговорност, съответстващ на някой от образците, одобрени от Съвета на Бюрата;

12. **Съвет на Бюрата:** означава органът, към който всички бюра трябва да принадлежат и който отговаря за администрирането и функционирането на системата за международна автомобилна застраховка гражданска отговорност (известна като системата Зелена карта).

Член 3

Обработване на претенциите

1. Когато едно бюро е уведомено за произшествие, настъпило на територията, за която то е компетентно, с участието на превозно средство от друга държава, бюрото, без да е необходимо да чака предявяването на формална претенция, пристъпва към разследване на обстоятелствата във връзка с произшествието. Бюрото уведомява възможно най-скоро за това произшествие застрахователя, който е издал Зелената карта или застрахователната полица или, ако е

уместно, заинтересуваното бюро. Въпреки това, бюро̀то не може да бъде обвинявано за негов пропуск да извърши това.

Ако в хода на разследването, бюро̀то установи, че застрахователят на превозното средство, участвало в произшествието е идентифициран и че има одобрен кореспондент на този застраховател в съответствие с разпоредбите на Член 4, то препраща незабавно тази информация на кореспондента за понататъшни действия.

2. При получаване на претенция, произтичаща от произшествие, при обстоятелствата описани по-горе, ако има одобрен кореспондент на застрахователя, бюро̀то трябва незабавно да му препрати претенцията, за да може да бъде обработена и уредена съгласно разпоредбите на Член 4. Ако няма одобрен кореспондент, бюро̀то трябва незабавно да съобщи на застрахователя, който е издал Зелената карта или застрахователната полица, или ако е уместно заинтересуваното бюро̀, че е получило претенция и ще я обработи или ще организира обработването и чрез упълномощено лице, за чиято идентификация също ще уведоми.

3. Бюро̀то е упълномощено да урежда всяка претенция по взаимно съгласие, или да приема призовки за извън съдебно уреждане, или за съдебен процес, които могат да доведат до задължение за плащане на обезщетение.

4. Всички претенции се обработват от бюро̀то при пълна автономия в съответствие със законовите и регулаторни разпоредби в държавата, в която е настъпило произшествието, относно отговорността, обезщетяването на увредените лица и задължителната застраховка, в интерес на застрахователя, издал Зелената карта или застрахователната полица, или ако е уместно, на заинтересуваното бюро̀.

Бюро̀то има изключителна компетентност по всички въпроси, отнасящи се до тълкуването на приложимото право в държавата, в която е настъпило

произшествието (дори когато препраща към законови разпоредби, приложими в друга държава) и уреждането на претенцията. При условията на тази последна разпоредба, бюро то трябва, при изрично искане за това, да уведоми застрахователя или заинтересуваното бюро преди да вземе окончателното решение.

5. Когато очакваното уреждане на претенцията надвишава условията и лимитите, приложими за задължителната застраховката гражданска отговорност съгласно законодателството на държавата, в която е настъпило произшествието, макар и да е покрито от застрахователната полица, бюро то трябва да се консултира със застрахователя относно тази част от претенцията, която надвишава тези условия и лимити. Съгласието на този застраховател не се изисква, ако приложимото законодателство задължава бюро то да поеме договорните гаранции, относно надвишаването на тези условия и лимити, предвидени в законодателството за застраховането на гражданска отговорност във връзка с ползването на превозни средства в държавата, в която е настъпило произшествието.

6. Бюро то няма право по своя воля или без писменото съгласие на застрахователя или на заинтересуваното бюро да възложи обработването на претенцията на упълномощено лице, който е финансово заинтересувано от претенцията по силата на каквото и да е договорно задължение. Ако бюро то направи възлагане без такова съгласие, правото да му бъдат възстановени суми е ограничено до половината от сумата, която би му била възстановена.

Член 4

Кореспонденти

1. Освен при условията на всяко споразумение, предвиждащо обратното и задължаващо го спрямо другите бюро а/или при условията на които и да е национални законови или регулаторни разпоредби, всяко бюро трябва да

определи условията, при които предоставя, отказва или оттегля своето одобрение на кореспондентите, учредени в държавата, за която е компетентно.

Въпреки това, одобрението трябва да бъде предоставено автоматично, когато е изискано от името на член на друго бюро за всяко лице в държавата на бюрото, получило искането при условие, че това лице има право да сключва застраховки гражданска отговорност във връзка с използването на моторни превозни средства.

2. Бюрата в държавите членки на Европейската икономическа общност поемат задължението, когато получат такова искане да одобрят като кореспонденти в тяхната държава представители за уреждане на претенции, които вече са назначени от застрахователите от другите държави членки съгласно Директива 2000/26 ЕЕС. Това одобрение не може да бъде оттеглено докато съответният кореспондент запазва качеството си на представител за уреждане на претенции по посочената Директива, освен ако не е извършил сериозно нарушение на задълженията си по този член.

3. Само бюро е оторизирано, при искане на един от неговите членове, да изпрати на друго бюро искането за одобряване на кореспондент, установен в държавата на това бюро. Искането трябва да бъде изпратено по факс или електронна поща и подкрепено с доказателства, че предложеният кореспондент приема исканото одобрение.

Заинтересуваното бюро има право да даде или да откаже своето одобрение на кореспондент в тримесечен срок от датата на получаване на искането и ще уведоми за решението си и датата, от която то влиза в сила, бюрото, което е направило искането, както и съответния кореспондент. В случай, че не се получи отговор в този срок, счита се, че одобрението е дадено и то влиза в сила на датата, на която изтича посочения срок.

4. Кореспондентът обработва всички щети, образувани в резултат на произшествия с участието на превозни средства, застраховани от застрахователя, поискал одобрението му, съгласно законовите и регулаторни разпоредби, приложими в държавата, в която е настъпило произшествието, относно отговорността, обезщетяването на увредените лица и задължителната застраховка гражданска отговорност, от името на бюро, което го е одобрило и от името на застрахователя, който е поискал одобрението му.

Когато очакваното уреждане на щетата надвишава условията или лимитите, приложими към задължителната застраховка гражданска отговорност съгласно законодателството на държавата, в която е настъпило произшествието, макар и тези лимити да са покрити от застрахователната полица, кореспондентът трябва да спазва разпоредбата на Член 3 (5).

5. Бюро, което е дало своето одобрение на кореспондент, признава неговата изключителна компетентност да обработва и урежда щети от името на бюро за застрахователя, който е поискал одобрението му. Бюро уведомява увредените лица за тази компетентност и препраща на кореспондента всякакви уведомления във връзка с тези щети. Въпреки това, бюро може по всяко време и без каквото и да е задължение да мотивира своето решение, да поеме обработването и уреждането на щети от кореспондента.

6. Ако, поради каквато и да е причина, от бюро, което е дало одобрението, се изисква да обезщети увредено лице вместо кореспондента, сумата трябва да му бъде възстановена директно от бюро, чрез което е било изпратено искането за одобрение, в съответствие с условията на Член 5.

7. При условията на Член 4(4), кореспондентът е свободен да договори със застрахователя, който е поискал неговото одобрение, условията за възстановяване на сумите, изплатени на увредените лица и метода за изчисляване на таксата за обработване, като тази договореност не може да бъде задължителна за което и да е бюро.

8. Ако кореспондентът не може да получи възстановяване на авансови плащания, извършени от него съгласно Член 4(4) от името на застрахователя, който е поискал неговото одобрение, те трябва да му бъдат възстановени от бюро, което го е одобрило, при следните условия:

8.1 Кореспондентът информира бюро, което го е одобрило, за невъзможност да получи реимбурсиране и изисква реимбурсиране в срок от минимум шест и максимум девет месеца от датата, на която кореспондентът е изпратил искането за реимбурсиране на застрахователя, поискал неговото одобрение

8.2 Кореспондентът трябва да предостави на бюро следната информация, заедно с искането съгласно под-член 8.1, за да получи реимбурсиране от националното бюро, което го е одобрило:

- i. Материално доказателство, че е обезщетило увреденото лице преди изпращане на искането за реимбурсиране на застрахователя, който е поискал неговото одобрение, в рамките на изисканата сума;
- ii. Документ, учредяващ правото на кореспондента да обработва претенции от името на застрахователя (съдържащ потвърждение от застрахователя, че е прието застрахователно покритие за въпросното превозно средство);
- iii. Копие от искането за реимбурсиране изпратено от кореспондента на застрахователя, който е поискал одобрението му;
- iv. Копие от най-малко едно напомняне за реимбурсиране изпратено от кореспондента на застрахователя, поискал одобрението му, най-малко един месец преди изпращане на искането до бюро, одобрило кореспондента.

Реимбурсирането на кореспондента от бюро, което го е одобрило, е ограничено до сумите по чл. 5.1.1 и 5.1.2 и не следва да включва таксите за обработка по чл. 5.1.3 или споразумени от кореспондента и застрахователя, поискал одобрението му.

9. Когато бюро е уведомено, че един от неговите членове е решил да прекрати отношенията си с кореспондент, то трябва незабавно да информира бюро,

което е дало одобрението. Последното бюро е свободно да определи дата, от която неговото одобрение ще престане да действа.

В случай, че застрахователят иска да одобри нов кореспондент съгласно чл. 4, бюрото, което е поискало одобрението на кореспондента, следва да вземе в предвид:

- i. Броя на исканията за реимбурсиране изпратени от кореспондент на застрахователя и останали неплатени, сумите упоменати в тези неплатени искания за реимбурсиране и периода, през който не са платени и/или;
- ii. Начина, по който е бил уважен чл. 4.4 от кореспондента и застрахователя, който е поискал неговото одобрение.

Когато бюро, което е дало одобрение за кореспондент, реши да го оттегли или е уведомено, че кореспондентът желае одобрението му да бъде оттеглено, трябва незабавно да уведоми бюрото, което е поискало одобрението на кореспондента. То трябва също да уведоми това бюро за датата, от която оттеглянето на кореспондента е в сила или за датата, от която неговото одобрение престава да действа.

Член 5

Условия за реимбурсиране на суми

1. Когато бюро или назначеното от него за тази цел упълномощено лице, уреди всички щети, образувани в резултат на едно и също произшествие, то трябва да изпрати в срок от максимум 1 година от датата на последното плащане, което е направено в полза на увредено лице, по факс или по електронна поща на члена на бюрото, който е издал Зелената карта или застрахователната полица, или ако е уместно на заинтересуваното бюро, искане на реимбурсиране, посочващо следното:

1.1. Сумите, изплатени като обезщетение на увредени лица или въз основа на доброволно споразумение или съгласно съдебно решение;

1.2. Сумите, платени за външни услуги във връзка с обработването и уреждането на всяка щета, както и всички разходи специално направени във

връзка със съдебни дела, които биха били изплатени при подобни обстоятелства от застраховател, установен в държавата, в която е настъпило произшествието;

1.3. Таксата за обработване, която да покрива всички останали разноси, изчислени по правилата, одобрени от Съвета на Бюрата.

Ако щети, образувани в резултат на едно и също произшествие са приключени без да е изплатено каквото и да е обезщетение, в този случай може да се претендира реимбурсиране на сумите по т. 1.2 по-горе, както и минималната такса за обработване, фиксирана от Съвета на Бюрата съгласно по т. 1.3 по-горе.

2. В искането за реимбурсиране на суми трябва да се посочи, че дължимите суми са платими в държавата и в националната валута на бенефициента, без разноси, в двумесечен срок от датата на искането и че след изтичане на този срок автоматично ще се начисли лихва за забава в размер на 12% годишно върху сумата на забавата от датата на искането до датата на получаване на превода на сумата в банката на бенефициента. В случай на искане за гаранция съгласно чл. 6, в резултат на искане за реимбурсиране, начисляването на лихвата за забава продължава до датата на издаване на искането за гаранция. Искането за реимбурсиране може да посочва и че сумите в национална валута могат да бъдат платени и в евро по официалния курс в държавата на бюрото-ищец към датата на искането.

3. Исканията за реимбурсиране в никакъв случай не трябва да включват плащания на глоби, гаранции или други финансови санкции, наложени на застрахования, които не се покриват от застраховката на гражданската отговорност във връзка с ползване на превозни средства в държавата, в която е настъпило произшествието.

4. Съпътстващите документи, включително тези, обективно доказващи, че е извършено плащане на дължимо обезщетение на увредени лица, трябва да

бъдат незабавно изпратени при поискване без това да забавя реимбурсирането на сумите.

5. Реимбурсирането на всички суми, посочени в т. 1.1 и 1.2 по-горе може да се изисква съгласно условията на този Член, независимо, че бюрото може да не е приключило всички щети, образувани в резултат на същото произшествие. Таксата за обработване съгласно т. 1.3 може да се изисква и ако основната сума, която е предмет на реимбурсиране, надвишава сумата, фиксирана от Съвета на Бюрата.

6. Ако след удовлетворяването на искане за реимбурсиране на суми, щетата бъде възобновена или бъде образуване друга щета, в резултата на същото произшествие, остатъкът от таксата за обработване (ако има такъв), се изчислява в съответствие с разпоредбите, действащи към момента на подаване на искане за реимбурсиране на суми във връзка с възобновената или допълнителна щета.

7. Когато във връзка с произшествие няма образувани щети, не може да се претендира такса за обработване.

Член 6

Задължение за гаранция

1. Всяко бюро трябва да гарантира възстановяването от своите членове на суми, претендирани в съответствие с разпоредбите на Член 5 от бюрото в държавата, в която е настъпило произшествие или от упълномощеното лице, което е назначено от него за тази цел.

Ако член на бюро не извърши плащането в двумесечния срок съгласно Член 5, бюрото, в което членува този член възстановява сумите при описаните по-горе условия, след получаване на искане за гаранция от бюрото в държавата, в

която е настъпило произшествието или от упълномощеното лице, което е назначено от него за тази цел.

Бюрото, което изпълнява функциите на гарант, извършва плащанията в едномесечен срок, а именно сумата на искането за реимбурсиране съгласно чл. 5, ведно с лихва за забава, начислена към датата на издаване на искането за гаранция, в размер на 12% годишно.

След изтичане на този срок автоматично се начислява лихва за забава в размер на 12% годишно върху сумата на забавата от датата на искането за гаранция до датата на получаване на превода на сумата в банката на бенефициента.

Искането за гаранция трябва да бъде направено по факс или електронна поща в дванадесетмесечен срок от датата на изпращане на искането за възстановяване на сумите съгласно Член 5 съгласното условията, определени от Генералната Асамблея. След изтичане на този срок и без това да засяга каквато и да е лихва за забава, за която може да бъде отговорно, отговорността на бюрото, което изпълнява функциите на гарант, се ограничава до сумата, претендирана от неговия член и дванадесетмесечна лихва в размер на 12% годишно.

Не е допустимо да се прави искане за гаранция след изтичане на двугодишен период от получаване на искането за възстановяване на суми.

2. Всяко бюро гарантира реимбурсирането от страна на своите членове на сумите, реимбурсирани от бюро на кореспондент съгласно чл. 4.8. След реимбурсиране на кореспондент, бюрото, одобрило кореспондента, отправя искане за гаранция към бюрото, на което е член въпросният застраховател.

Такова искане за гаранция следва да е в съответствие с условията на чл. 4.8 и следва да се отправи съгласно условията, определени от Генералната

Асамблея, в срок от 12 месеца от датата, на която кореспондентът е изпратил искането за реимбурсиране на застрахователя, поискал неговото одобрение. Всички останали условия на чл. 6.1 са приложими към това искане за гаранция.

РАЗДЕЛ II

Специфични правила, уреждащи договорните отношения между Бюрата, основаващи се на Зелената карта (незадължителни разпоредби)

Разпоредбите на този раздел се прилагат, когато договорните отношения между Бюрата се основават на Зелената карта.

Член 7

Издаване и доставка на Зелени карти

1. Всяко бюро е отговорно за отпечатването на своите Зелени карти или упълномощава своите членове да ги отпечатват.
2. Всяко бюро трябва да упълномощи своите членове да издават Зелени карти на своите застраховани, но единствено за превозни средства, които са регистрирани в държавата, за която бюрото е компетентно.
3. Всеки член може да бъде упълномощен от своето бюро да издава Зелени карти на негови застраховани във всяка държава, където не съществува бюро, при условие, че този член е регистриран там. Тази възможност се отнася за превозни средства, които са регистрирани във въпросната държава.
4. Всички Зелени карти се считат за валидни най-малко за петнадесетдневен срок от датата на влизането им в сила. В случай, че Зелена карта е издадена за по-кратък период, бюро предоставило упълномощаването за издаване на Зелената карта трябва да гарантира покритието ѝ на бюрата в държавите, за които картата е валидна за петнадесетдневен срок от влизането ѝ в сила.

5. Когато споразумение, подписано между две бюра бъде прекратено съгласно Член 16 (3)(5), всички Зелени карти, доставени от тяхно име за ползване на техните територии са недействителни и невалидни, считано от датата на влизането в сила на прекратяването/преустановяването.

6. Когато споразумение е прекратено или преустановено съгласно Член 16 (3)(6), остатъчният срок на валидност на Зелените карти, доставени от името на бюрата за използване на техните територии, ще бъде определен от Съвета на Бюрата.

Член 8

Потвърждаване на валидността на Зелена карта

На всяко искане за потвърждаване на валидността на определена Зелена карта, изпратено по факс или електронна поща до бюро от бюрото в държавата, в която е настъпило произшествието или от упълномощеното лице, което е назначено от него за тази цел, трябва да бъде даден конкретен отговор в срок от шест седмици от датата на искането. При неполучаване на отговор до изтичането на този срок, Зелената карта се счита за валидна.

Член 9

Неистински, неавтентични или подправени Зелени карти

Всяка Зелена карта, представена в държава, за която е валидна, като издадена под контрола на бюро, трябва да бъде гарантирана от него, дори и ако е неистинска, неавтентична или подправена.

Въпреки това, гаранцията на бюро не се изисква, ако Зелената карта се отнася за превозно средство, което не е законно регистрирано в държавата на това бюро, с изключение на случаите, предвидени в Член 7 (3).

РАЗДЕЛ III

Специфични правила, уреждащи договорните отношения между Бюрата, основаващи се на презумираното застрахователно покритие (незадължителни разпоредби)

Разпоредбите на този раздел се прилагат, с известни изключения, за отношенията между бюрата, основаващи се на презумираното застрахователно покритие.

Член 10

Задължения на бюрата

Бюрата, за които се прилагат разпоредбите на този раздел, трябва да гарантират, при пълна взаимност, възстановяването на всички платими суми съгласно тези Вътрешни правила, дължими в резултат на произшествие, в което участва превозно средство, което обичайно се намира на територията на държавата, за която всяко от тези бюра е компетентно, независимо дали превозното средство е застраховано или не.

Член 11

Концепцията за територията, на която обичайно се намира превозното средство

1. Територията на държавата, в която обичайно се намира превозното средство се определя въз основа на който и да е от следните критерии:

1.1. Територията на държавата, на която е регистрационният номер на превозното средство;

1.2. Територията на държавата, в която е издаден застрахователният или друг отличителен знак на превозното средство, когато не се изисква регистрация за този вид превозно средство, но то има застрахователен или друг отличителен знак аналогичен на регистрационен номер;

1.3. Територията на държавата, в която постоянно пребивава държателят на превозното средство, в случаите когато не се изисква регистрационен номер или застрахователен или друг отличителен знак за този вид превозно средство.

2. Ако превозно средство, за което се изисква да има регистрационен номер, няма такъв номер или има регистрационен номер, който не е или вече не е законно издаден за него и това превозно средство е участник в произшествие, територията, на която обичайно се намира, се приема, че е територията, на която е настъпило произшествието с оглед уреждането на всички щети в резултат на произшествието.

Член 12

Изключения

Разпоредбите на този раздел не се прилагат за:

1. Превозни средства, регистрирани в държави извън държавите на бюрата, за които се прилага този раздел, и за които е била предоставена Зелена карта от член на някое от тези бюра. В случай на произшествие, в което участва превозно средство, за което е издадена Зелена карта, заинтересуваните бюра, трябва да действат съгласно разпоредбите на Раздел II.

2. Превозни средства, които са собственост на определени лица, ако държавата, в която са регистрирани е посочила в другите държави институция или орган, който да отговаря за обезщетяването на увредените лица в съответствие с преобладаващите условия в държавата, в която е настъпило произшествието.

3. Определени видове превозни средства или определени превозни средства със специални регистрационни номера, чийто списък се определя от всяка страна членка и се съобщава на другите страни членки и на Комисията.

Списъкът на моторните превозни средства, посочени в т. 2 и 3, както и на институциите или органите, посочени в другите държави, трябва да бъде изготвен от всяка държава и изпратен на Съвета на Бюрата чрез бюрото на тази държава.

Член 13

Потвърждение на територията, на която обичайно се намира превозното средство

На всяко искане за потвърждаване на територията на държавата, в която обичайно се намира превозното средство, изпратено чрез факс или по електронна поща на бюро от бюрото в държавата, в която е настъпило произшествието, или от упълномощеното лице, което е назначено от него за тази цел, трябва да бъде даден конкретен отговор в срок от шест седмици от датата на искането. При неполучаване на отговор до изтичането на този срок, се счита, че територията на бюрото е територията, на която обичайно се намира превозното средство.

Член 14

Продължителност на гаранцията

Бюрата могат да ограничат продължителността на гаранцията, която предоставят съгласно Член 10 по отношение на всички превозни средства, въз основа на взаимни съгласия, сключени с други бюра и съобщени на Съвета на бюрата.

Член 15

Едностранно прилагане на гаранцията, основаваща се на презумираното застрахователното покритие

Освен ако законови разпоредби предвиждат обратното, бюрата могат да се съгласят на едностранно прилагане на този раздел в контекста на техните двустранни споразумения.

РАЗДЕЛ IV

Правила, уреждащи споразуменията, сключени между Националните застрахователни бюра (задължителни разпоредби)

Член 16

Условия на двустранните споразумения

1. Бюрата могат да сключват помежду си двустранни споразумения, с които да поемат задължение, в контекста на техните взаимни задължения, да се придържат към задължителните, както и към незадължителните разпореди на тези Вътрешни правила.

2. Тези споразумения трябва да бъдат подписани в три екземпляра от договарящите се бюра. Във всяко бюро трябва да остане по един екземпляр. Третият екземпляр трябва да бъде изпратен на Съвета на Бюрата, който след консултация със заинтересуваните страни, ги информира за датата на влизане в сила на тяхното споразумение.

3. Тези споразумения включват клаузи относно:

3.1. Идентификация на договарящите се бюра, посочване на техния статут като членове на Съвета на Бюрата и териториите, за които са компетентни;

3.2. Поемането на задължение да се придържат към задължителните разпоредби на тези Вътрешни правила;

3.3. Поемането на задължение да се придържат към незадължителните разпоредби, които взаимно са избрали и одобрили;

3.4. Съответните органи, посочени от тези Бюра, които от тяхно име и от името на техните членове, да уреждат щети по взаимно съгласие или да приемат призовки за извън съдебно уреждане или съдебен процес, които

могат да доведат до задължение за плащане на обезщетение в резултат на произшествие в рамките на обхвата и целта на тези Вътрешни правила;

3.5. Неограничена продължителност на споразумението, с право на всяко от договарящите се бюра да го прекрати с дванадесетмесечно предизвестие, изпратено едновременно до другата страна и Съвета на Бюрата.

3.6. Автоматично прекратяване или преустановяване на споразумението, ако някое от договарящите се бюра престане да бъде член на Съвета на Бюрата или неговото членство е суспендирано.

4. Образец на това споразумение е приложение към Вътрешните правила (Анекс III).

Член 17

Изключение

1. Чрез дерогиране на Член 16, бюрата на държави членки на Европейската икономическа общност, в съответствие с Член 2 на Директива 72/166/ЕЕС от 24 април 1972, изразяват тяхното взаимно съгласие за приемане на тези Вътрешни правила чрез многостранно споразумение, датата на влизане в сила на което, се определя от Комисията на Европейския съюз съвместно със Съвета на Бюрата.

2. Бюрата на държави, които не са членки на Европейската икономическа общност могат да се обвържат с това многостранно споразумение, спазвайки условията, определени от компетентния комитет признат съгласно Конституцията на Съвета на Бюрата.

РАЗДЕЛ V

Процедура за изменение на Вътрешните правила (задължителни разпоредби)

Член 18

Процедура

1. Всяко изменение на тези Вътрешни правила е от изключителната компетентност на Генералната асамблея на Съвета на Бюрата.

2. Чрез дерогиране на предходния член:

а) Всяко изменение на разпоредбите на Раздел III е от изключителната компетентност на комитета признат съгласно Конституцията на Съвета на Бюрата. Тези разпоредби обвързват бюрата, които въпреки, че не са членове на този комитет са избрали да прилагат Раздел III в техните договорни отношения с другите бюра, и

б) всички изменения на Член 4 (2) са от изключителната компетентност на бюрата от Европейската икономическа общност.

РАЗДЕЛ VI

Разрешаване на конфликти между бюрата (задължителни разпоредби)

Член 19

Разрешаване на конфликти между бюрата

Всички спорове по тези Вътрешни правила или отнасящи се до тях, се решават чрез медиация или арбитраж.

Правилата за медиация и арбитраж се уреждат от отделна регулация одобрена от Генералната Асамблея на Съвета на Бюрата.

РАЗДЕЛ VII

Влизане в сила (задължителни разпоредби)

Член 20

Влизане в сила

1. Тези Вътрешни правила влизат в сила на 1 юли 2008 година. От тази дата те отменят Вътрешните Правила приети на 30 май 2002.
2. Чрез дерогиране на Член 20.1, 11, 12.3 и 14 се прилагат ретроспективно за произшествия след 11 юни 2007.

Анекси

Анекс I: Препоръка №5

Анекс II: Директива от 24 април 1972 /72/166/ЕЕС/)

Анекс III: Образец на споразумение между бюрата

